COPIII STRĂZII ÎN PARLAMENT

LA TIRAŞPOLEA TOTUL E PE VECHI

Cu o prestanţă marcantă, încît nici cel mai înveterat duşman al moldovenilor din «Interfront» nu şi-ar permite să susţină că au avut pînă în prezent (primăvara anului 1990) detestabilul nume de extremişti (autor — fosta componenţă a biroului în frunte cu S. Grossu).

Deşi nu au făcut figuraţie, deşi au deplina înţelegere a faptului că la microfon «nu se năvăleşte», nu pot proceda altfel, deoarece prea agresivi sînt oponenţii, prea grave problemele cu care se confruntă republica, multe dintre ele neavînd o soluţie concretă chiar şi peste 20 de ani datorită eşalonului aristocratic alcătuit din partocraţie, cinovnici de la ministere şi miniştri, etc.

Nici vorbă, timpul le aşează la locul lor pe toate, sloganurile vor fi înnoite permanent. Însă există aceste forţe tinere, care au «revoluţionarizat» deja, o bună parte din deputaţii parlamentului, nepermiţîndu-le să întindă coarda. De altfel, ea se poate rupe, şi atunci consecinţele sînt imprevizibile. Pe mulţi «tulburările» tineretului îi pot costa fotoliul. Aceasta e cert, după cum cert e că forţele democratice din parlament au obţinut victoria scontată, iar la făurirea ei au «pus umărul» Anatol Şalaru, Vitalie Ciorap şi Andrei Baştovoi, deputaţi ai poporului, care nu au nevoie de prezentări. Deopotrivă cu alţi deputaţi de bună credinţă, ei întregesc în cel mai fericit mod prezenţa unei raze de speranţă şi încredere în mai bine, legată de năzuinţa fierbinte a moldovenilor de a se vindeca de complexul «fratelui mai mare», omniprezent în acest imperiu al minciunii.

Ne-am întîlnit cu Anatol, Vitalie şi Andrei tîrziu de tot. Veneau de la Tiraspol surmenaţi, nedumeriţi şi... hotărîţi: **Lidia Decusară, deputat al poporului, are dreptate.**

«În baza căror argumente?», am ţinut să aflu.

A. Ş.: Am fost incluşi în prima comisie creată de Sovietul Suprem al Moldovei, comisie care s-a ocupat cu cercetarea cazului deputatei Lidia Decusară, care a susţinut în cadrul unei luări de cuvînt în parlament că la Tiraspol au loc acte anticetăţeneşti ce lezează demnitatea naţională a moldovenilor, după cum s-a exprimat domnia sa, care... «mărginesc cu genocidul».

V. C.: Deşi concluzia finală nu e formată, noi trei punem mîna drept inimă şi spunem că faptele prezentate de doamna Decusară se adeveresc.

A. B.: Puteţi considera că facem opinie separată, dar nu putem să nu ne folosim de prilej pentru a reda scenele şi momentele de la Tiraspol care ne-au îndurerat, împingîdu-ne revolta pînă la limită.

V. C.: Bunăoară, despre ce fel de consolidare putem vorbi, dacă într-o seară, cînd eram deja gata să ne întoarcem în capitală, de noi s-a apropiat A. Vasiliev, deputat al sovietului orăşenesc, şi într-un mod inopiat a început a ne da de grijă: «Vaşi ciornîe delişchi! Zdesi ne Moldavia! Ni odin zacon vaş ne proidiot, cotorîi nam ne nravitsea! U vas svoi zaconî, u nas svoi zaconî...» etc. Am sesizat cît se poate de clar că fără legile respective care ar prevedea atît pedeapsa pe cale administrativă, cît şi sacţiunea penală, unii cetăţeni din Tiraspol nu se vor linişti şi nu ne vor permite să procedăm la o consolidare reală.

— Totuşi, aţi întrezărit măcar o cît de mică dorinţă a factorilor de decizie de a redresa situaţia, de a-i face pe cetăţenii rău intenţionaţi să înţeleagă că «problemele sînt ale noastre» şi în această ordine de idei ei trebuie să renunţe la tradiţionalul «niet», să facă dovada unei înţelegeri juste a momentului de evadare a poporului care a dat nume republicii din cătuşele imperiale?

A. B.: În acest context se vehiculează termenul «masele». La sovietul orăşenesc Tiraspol acesta este un argument forte. Adică, noi vedem şi singuri, ba chiar ne dăm seama care-s circumstanţele, dar ce putem face dacă poporul «vrea». După umila mea părere, diriguitorii oraşului pot modela orice situaţie, o pot face să lucreze pentru ei...

— Ca de exemplu...

A. B.: ...insistau să plecăm în acele colective de muncă unde moldovenii se află în minoritate, numai nu la Institutul pedagogic «T. Şevcenko», unde influenţa şi puterea lor este mică, neînsemnată.

A. Ş.: Avem declaraţii, mărturii, care denotă cu prisosinţă că atacul declanşat asupra moldovenilor de la Tiraspol este masiv, brutal şi trebuie curmat cu toată insistenţa posibilă. Să-mi spună un cetăţean rus că la şcolile în care sînt cîteva clase moldoveneşti totul se desfăşoară în albia normală a procesului de studii dacă are, desigur, ruşinei În una din clase învăţătoarea a adus un mic tricolor pe care a ţinut să-l atîrne pe tablă. Ca la comandă elevii de altă naţionalitate au început să bată în uşă. Cînd pedagogul, mirat de purtarea obraznică a tinerilor leninişti, a lăsat uşa deschisă să-i vadă pe eroi, aceştia s-au deplasat la geam şi au început să bată, desigur, şi să bîiguie «aberaţii» auzite din stradă sau de la părinţi. E normal oare ca părinţii elevilor moldoveni să facă serviciu pe rînd, să asiste la lecţii, altfel spus, pentru a veghea ca pe copiii lor să nu-i maltrateze copiii fraţilor mai mari, să nu le ia copeile cele de prînz sau îngheţată, ori ca să se distreze, să-i bată, pur şi simplu. Dar doamnele care au fost atacate în trolebuz de nişte bandiţi? Veneau de la Marea Adunare Naţională şi aveau cîte un mic tricolor. Tipii le-au luat servietele, au căutat în ele, le-au smuls insignele şi, oprind troleibuzul, le-au dat afară. Dar doamna căreia i-au dat foc la uşă pentru faptul că a votat împotriva referendumului? Plîngea şi-mi spunea că bunelul ei a fost ars pe rug pentru participarea la evenimentele de la Tatarbunar şi ea nu vrea să aibă aceeaşi soartă pentru faptul că a procedat potrivit convingerilor. Iar miliţia între timp nu vrea să examineze cazurile. Le muşamalizează, trecîndu-le cu tăcerea ca pe unele ce nu au suficiente dovezi.

V. C.: «Am cinci copii, — ne spunea o femeie. — Dar mi-i teamă să vorbesc cu ei în limba mamei cînd mă aflu dincolo de pereţii casei. Zice-se că la Chişinău vin familii de azeri, că li se dau apartamente... Pe noi ne veţi primi, cînd ne vor da afară din Tiraspol?»

A. Ş.: Am mers la Lidia Decusară şi am văzut un tablou ce m-a sguduit pînă în srtăfundul fiinţei. Pe peretele casei dumisale «interfraţii» scriu nişte obscenităţi de ţi se ridică părul măciucă. Doamna le şterge, însă peste noapte ele apar iarăşi.

Să nu uităm de cazul unui lider al Frontului Popular de la Tiraspol care a fost concediat (este economist de profesie) şi care, deşi există o serie de scrisori de la organele de resort ce combat decizia conducerii unităţii ca una nevalabilă, nu poate să-şi preia activitatea. Este nedreptăţit de legile «zămislite» de cei mai proletari dintre toţi proletarii Rusiei.

Cît priveşte activitatea desfăşurată de «faimosul» ziar «Dniestrovscaia Pravda», precizez că peste o lună şi ceva el va apare numai în limba rusă.

— Poate «granzii» publicisticii distructive «internaţionale» au o altă atitudine faţă de tricolor?

A. Ş.: Da de unde? Ziarul găzduieşte un articol al unui trăitor din Chişinău (nu prezint numele lui de familie, deoarece poate constitui o invenţie, eu nedeţinînd originalul), care declară: (citez din «op») «A tricolorî, trezubţi ! procle mogut tolico raziediniti liudei. Tac neujeli mî pozvolim citobî riadom s flagom naşei rodini, flagom S.S.S.R., razvivalsea flag naţional — separatizma, simvol nienavisti co vsemu russcomu, sovietscomu. Neujeli mî budem spocoino jdati poca porajennîi virusom naţionalizma Vierhovnîi Soviet Moldavii obiavit prisoedinenie c Rumâniei, i mî, grajdane S.S.S.R. ocajemsia za graniţei svoiei Rodinî?»

Iată o mostră de miopie politică, care ne dovedeşte cît de mult ne urăsc aceşti pseudointernaţionalişti, împrăştiaţi de un vînt puternic, de un ciclon sau taifun din Oceanul Pacific ce a luat tot ce era mai rău în Rusia, împrăştiindu-i pe aceste pămînturi mănoase.

Autorul materialului din care am prezentat citata declară în încheiere: «la ubejdennîi communist, hotia ia bespartiinîi».

Dacă toţi comuniştii sînt aşa, nu avem nevoie de un asemenea partid. Şi dacă autorul învinuieşte Sovietul Suprem de naţionalism, afirmînd că tot ce avem mai sfînt — tricolorul — este un simbol al antisovietismului, atunci eu mă încăpăţînez să concep cum va internaţionalismul promovat cu insistenţă de mafia şovină. De-aceea declar (fără actul final al comisiei noastre) că doamna Lidia Decusară are dreptate şi au dreptate românii din Tiraspol care au arătat prin exemple elocvente că împotriva lor este promovat un genocid bine pus la punct.

— Fac opinie separată, raliindu-mă la cele spuse de voi, domnilor, exprimîndu-mi speranţa că veţi alege în cele din urmă un ministru de interne care să fie capabil de a soluţiona litigiile, de a acţiona prompt, avînd pe retina memoriei imprimat doar un singur cuvînt **«EGALITATEA DE FACTO ŞI DE IURE»**, care va şti bine «ca pe tatăl nostru» **CINE E STAPIN PE ACEST PAMINT ŞI CINE OASPETE.** Ignorant şi agresiv, specific.

În plus, sînt de părerea, că dacă vom obţine suveranitatea, nimic nu ne va împiedica să aplicăm exemplul preşedintelui ţării, exemplu detestabil (opinie personală!), care a instituit asupra Lituaniei dornice de libertate un embargou echivalent cu blocada economică. Dar **autohtonii** preferă să moară decît să se afle în robie.

Interesant, cum vom reacţiona noi cînd vîntul şovin va ameninţa tricolorul şi neatîrnarea. Vreau să cred că actualul parlament în formula sa «democrat-centralistă-conservatoare» — nu va da greş. În mare, deoarece în el activează tineri deputaţi ca acei pe care i-am avut interlocutori şi pe care îi vom antrena în discuţie în numărul viitor. Vom vorbi despre problemele tineretului şi ale comisiei pentru problemele cu care se confruntă el.

Consemnare de
Vasile GROZAVU

